

I Tyskland er propolistilberedninger, hvad angår produktion, markedsføring og salg, underlagt lægemiddelovgivningen. Derfor må det udelukkende sælges i apoteker.

1. Kan Kommissionen oplyse, i hvilke EU-lande propolis direkte må sælges af biavlerne?
2. Er forskellene i håndhævelsen forenelig med det indre markeds bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(14. januar 1998)

Kommissionen har ingen oplysninger om bestemmelserne i de forskellige medlemsstater med hensyn til biavleres salg af propolis.

Forsyningen med medicinalvarer som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter ⁽¹⁾ sorterer stadig under de enkelte medlemsstater, og der findes ingen fællesskabslovgivning på dette område. Medlemsstaterne har således i overensstemmelse med artikel 30-36 i EF-traktaten, mulighed for at opretholde bestemmelser, som begrænser offentlighedens forsyning med medicinalvarer til apotekerne, og som på deres territorium forbyder at levere lægemidler ad andre kanaler.

⁽¹⁾ EFT 22 af 9.2.1965, s. 369 (Dansk specialudgave: 1. serie (65-66), s. 17).

(98/C 187/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3986/97

af Georges Berthu (I-EDN) til Rådet

(15. januar 1998)

Om: Eurosedler — nationale kendetegn

Rådet for Det Europæiske Monetære Institut (EMI) traf den 3. december 1996 afgørelse om, at de to sider af eurosedlerne skulle være identiske i alle lande og ikke have nogen nationale kendetegn. Denne afgørelse betyder, at man har omgået et vigtigt spørgsmål: hvis pengesedlerne ikke kan skelnes fra hinanden i de forskellige lande, vil det være praktisk taget umuligt at »hægte et land af«, hvis der opstår en alvorlig krise, som truer systemets overlevelse. Der ville således i visse grænsetilfælde være øget risiko for en generel eksplosion.

Er det ikke Rådets opfattelse, at ved at træffe en sådan politisk afgørelse — der fra europæisk side ofte udlægges som en endelig afgørelse — er Rådet for EMI gået videre end ordlyden af traktatens artikel 109 F, stk. 3, som kun giver det beføjelser til at føre tilsyn med »den tekniske forberedelse« af de fremtidige pengesedler?

(98/C 187/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3987/97

af Georges Berthu (I-EDN) til Rådet

(15. januar 1998)

Om: Eurosedler — nationale kendetegn

Den afgørelse, som Rådet for EMI traf den 3. december 1996, om at forbyde nationale kendetegn på de fremtidige Eurosedler, synes ikke at have været gjort til genstand for nogen virkelig demokratisk debat. Det Europæiske Råd i Dublin (13.-14. december 1996) blev blot »informeret« herom, men man finder ikke i dets konklusioner nogen eksplicit godkendelse eller blot omtale af dette præcise spørgsmål.

Denne totale mangel på demokratisk kontrol fremgår besynderligt nok af selve traktaten, i modsætning til hvad der er tilfældet for de fremtidige mønter. Mener Rådet trods alt ikke, at staterne i et så vigtigt spørgsmål bør inddrages i denne afgørelse på den ene eller den anden måde? Kan man forestille sig total mangel på parlamentarisk kontrol uanset på hvilket niveau?